

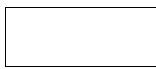
Ungdomskompetanse

i møte med hjelpeapparatet

Prosjektet er et samarbeid mellom Fylkesmannen i Oslo, KoRus og ID prosjektene.

Ungdomskompetanse

Et prosjekt om ungdom og unge voksnes egen kompetanse om møte med det offentlige hjelpeapparatet

Prosjektet er et samarbeid mellom Fylkesmannen i Oslo, KoRus og ID prosjektene. Følgende er en rapport om ID's arbeid og bidrag høsten 2014.

Innholdsfortegnelse:

Oppdraget: Prosjektets felles mål, rammer, metode og milepæler _____	s. 2
Mål og valg av metode for ID's bidrag _____	s. 4
Prosessplan og gjennomføring _____	s. 5
Oppsummering av hovedfunn _____	s. 6
Gjennomføring av hovedworkshop _____	s. 12
Løsningsforslag fra gruppearbeidet _____	s. 14
Oversikt over vedlegg _____	s.20

Oppdraget

Det overordnede oppdraget er å tydeliggjøre ungdoms og unge voksnes kompetanse på egne opplevelser i møte med hjelpeapparatet og prøve ut hvordan denne kompetansen kan være med å forbedre praksis i det offentlige

Som formulert i prosjektbeskrivelse var problemstillingen som følger:

Bakgrunn for prosjektet – Problembeskrivelse

Stortingsmelding nr. 30 (2011-2012) En helhetlig rusmiddelpolitikk. Se meg! s 61

«Mange voksne med omfattende hjelp forteller at ble oversett og forsømt i barne- og ungdomsårene. Det er ikke uvanlig at disse personene har vært i kontakt med både barnevernet, arbeids- og velferdsforvaltningen, sosialtjenester, helse- og omsorgstjenester og justissektoren. Blant gjengangerne i hjelpeapparatet er det en opphopning av levekårsproblemer og personlige problemer. Det er ikke satt inn tilstrekkelig og koordinerte tiltak før problemene utviklet seg, selv om mange uttrykte bekymring».

En del ungdommer opplever et «hjelpeapparat» som ikke klarer å hjelpe dem ut fra deres behov og ønsker. Resultatet er forverring av levekår og personlige problemer. Hjelpeapparatet mangler ofte kunnskap om ungdom, ferdigheter i å jobbe sammen med ungdom (oppfølging) og det legges lite vekt på hva den enkelte ungdom vil og mener er hensiktsmessige å gjøre. (Brukerperspektiv) Kompetanse om å jobbe med ungdom er heller ikke lett tilgjengelig for ansatte/etater.

Prosjektet skal jobbe med å definere hva er kompetanse om ungdom/ungdomskompetanse og utvikle en slik kompetanse for «hjelpeapparatet» og tilby kurs og seminarer. Prosjektet skal bygge på ungdommers erfaringer og kjennskap med hjelpeapparatet og tilpasses et faglig ståsted.

Med dette som bakgrunn ble mål, rammer og metode utformet:

Mål:

Utvikle en pilot til hjelpeapparatet med praktisk kompetanse om ungdom og hvordan jobbe sammen med ungdom.

Hensikt:

Ansatte skal kunne jobbe sammen med ungdom på en slik måte at de tar i bruk ungdommers erfaringer og styrker ungdommens egenskaper til å reflektere over egne problemstillinger, ta valg, beslutninger og ansvar. Ansatte skal kunne gi støtte og omsorg i hverdagen til ungdommen og være en tillitsfull voksenkontakt.

Rammer og forutsetninger:

ID må kunne stille med ungdommer som er «klar» til oppdrag, FM og KoRus må stille med voksne, det må være budsjett, vi må skaffe oppdrag og gjøre avtaler /avklaringer med oppdragsgivere.

Kursholdere: Ungdom, ID, ansatte hos FM og KoRus.

Deltakere: Målgruppen er statlig og kommunalt ansatte som jobber med ungdom 13-24 år i Oslo kommune.

Metoder og læremidler:

Foredrag, kulturelt innslag, veiledning, dialog, mm.

Innhold:

Hvordan vil ungdom bli møtt, hvordan vil ungdom at en samtale med skal gjennomføres, hva tenker ungdom relasjon og tillit er? Hvordan får frem og bruke u. erfaringskompetanse? Kommunikasjon og oppfølging av ungdom.

Følgende delmål og milepæler ble satt opp:

Start-dato	Slutt-dato	Når noe er gjort som er av betydning for å nå målet.
29.11	30.11	Workshop (for forarbeid) er gjennomført
4.12		Resultat av workshop er bearbeidet og kategorisert.
10.12		Arbeidsgruppa har bearbeidet og kategorisert på nytt og evaluert arbeidet hittil. Har besluttet hvilken form for opplæring/pilot vi vil gå for.
24.1.15	25.1.15	Workshop med ungdom er gjennomført.
29.1.15		Resultat av workshop er bearbeidet og kategorisert.
5.2.15		Utforme et læringsopplegg....?

Se vedlegg 0 for prosjektbeskrivelse utformet av Fylkesmannen i Oslo hvor informasjonen over er hentet fra

Mål og valg av metode for ID's bidrag

På bakgrunn av oppdraget utformet i fellesskap med Fylkesmannen i Oslo og KoRus ble en plan og metode lagt opp for å kartlegge ungdoms og unge voksnes erfaring og kompetanse om sitt møte med hjelpeapparatet

Mål for ID's bidrag:

Fyldig og grundig informasjon om ungdom og unge voksnes opplevelse av hjelpeapparatet fra første møtet til i dag, samt forslag til hvordan få fram bedre løsninger i fremtiden.

Et overordnet mål er at informasjonen skal kunne brukes som et verktøy for å oppmuntre til positive endringer for hvordan ungdom og unge opplever samarbeid med hjelpeapparatet.

Vurderinger for valg av metode:

- Ta høyde for både dybde og bredde for å få fram mest mulig relevant informasjon.
- Input til en bred informasjonsinnhenting burde komme både fra mottaker av resultatene – dvs hjelpeapparatet og avsender av kompetansen – dvs brukere av hjelpeapparatet.
- Prosess for informasjonsinnhenting bør reflektere og vektles i forhold til prosjektets tema – ungdom og unge

Valg av metode:

- **Idedugnad & gruppearbeid**

- **Dybdeintervjuer**

en til en med unge voksne – få frem dybden av erfaringer og kompetanse, samt tematikk og spørsmålene de unge ønsker skal bli tatt opp videre

- **Møte bydelen og hjelpeapparatet –**

få fram gode spørsmål som dekker hva hjelpeapparatet ønsker å vite

- **Spørreundersøkelse**

- **Forberedende mini – workshops**

med unge som jobber fram tema og form for stor workshop. Fletter sammen/ synkroniserer informasjon både fra dybdeintervjuene og fra hjelpeapparatet. Bearbeide både informasjon som er kommet fram og hvordan få fram relevant informasjon i en stor-workshop med mange ungdommer på en hensiktsmessig måte.

- **Storworkshop med ungdommer.**

Tema og form på bakgrunn av det forberedende arbeidet og aktiviteter gjennomført.

Gjennomført i samarbeid med: www.lovetann.no – en camp i sosial innovasjon for barnevern hvor designere, programmerere, forretningsutviklere, saksbehandlere og mennesker som har direkte eller indirekte erfaring med barnevernet jobbet sammen for å komme opp med ideer til nye digitale løsninger som er til reell nytte i hverdagen . Deltakerne som deltok var:

- Ungdommer og unge voksne fra ID
- World Wide narratives
- Landsforeningen for barnevernsbarn
- IKT-Norge

Prosessplan og gjennomføring

Aktivitet	Ansvarlig	Dato Gjennomført
Dybdeintervjuer: - I alt 7 intervjuer med unge voksne en til en For mal og svar se vedlegg 1	Adel og Trude	
Forberedende WS 1 - Arbeidsgruppe unge i ID – første forslag til stor WS basert på dybdeintervjuene For oppsummering se vedlegg 2	Cecilie og Adel	
Møte for bakgrunns info med Hjelpeapparatet ved Bydel Gamle Oslo I alt 21 spørsmål til ungdom fra BGO For oversikt over spørsmål se vedlegg 3	Fylkesmannens- kontor	
Forberedende WS 2	Cecilie og Trude	

Arbeidsgruppe unge i ID – Andre forslag til stor WS. For oppsummering se vedlegg 4		
Forberedende WS 3 Arbeidsgruppe unge i ID – Syntese av innspill fra forberedende WS 1, innspill fra BGO, tilbakemeldinger fra Fylkesmannen i Oslo og KoRus ref arbeidsmøte og mail. Ferdigstilling av stor WS. Ferdig utarbeidet program, spørreskjema og veileder for gruppearbeid til gjennomføring Se vedlegg 5	Cecilie og Trude	
Mini –workshop (Test) For resultater av spørreskjema og plakater «den ene tingen jeg ønsker å endre akkurat nå!» se vedlegg 6	Alle i ID	
Stor-workshop Skal gjennomføres lørdag 30.01 og søndag 01.02 2014	Alle i ID	
Presentasjon av resultater Prosjektrapport (Denne rapporten) Presentasjon i PPT – Utformes i februar Presentasjon for BGO – 5 februar (?)	Alle	

Oppsummering av hovedfunn fra idedugnad, miniworkshops, spørreundersøkelse og dybdeintervjuer før workshops 31. januar og 1. februar- 2015:

Hovedfunn Nav:

De unge føler -

1. Generell beskrivelse av erfaringer med Nav:

- Nav er noe upersonlig og noe man forbinder med negative erfaringer og mistillit.
- at det er nedverdiggende å gå på Nav og at Nav-krigen oppfattes som tiggning.
- at retningslinjer, penger og økonomi blir prioritert foran menneskeverdet
- at man må skrike seg til sine rettigheter, en følelse av å gå med lua i hånda.
- at man ikke får den hjelpen man trenger.
- at istedenfor å bli dratt opp blir man dratt ned.
- at det er for mange og store krav/forutsetninger for å få hjelp.
- at det er for lite fokus på menneskeverdet, oppbygging og mestringsfølelse.

2. Førstemøte /opplevelse med Nav:

at det er folka som jobber i skrankene i «førstemøtet» som er det største problemet at de blir (forhånds)dømt pga utseende, hudfarge og andre stereotyper.
at det oppleves vanskelig å ta kontakt for å få hjelp på egen hånd, papirer, møter o.l.

3. Oppfølging og samarbeid med (saksbehandlere) i Nav:

Nav mangler evne til individuell tilrettelegging og kartlegging.
Nav mangler evne til å se de ulike styrkene og ressursene hos den enkelte.
at oppfølgingen fra Nav er mangelfull og dårlig.
at det stilles for store krav som er utenfor deres egen rekkevidde og kapasitet.
føler mistillit til saksbehandlere og at de er forutinntatte.
at saksbehandlere byttes for ofte.
at saksbehandlere har en overlegen holdning
at saksbehandlere ser på dem som ikke likeverdige individer.
at man kun møter rollen som hjelper og ikke personen- blir derfor reservert.
at det føles utmattende å måtte forholde seg til å få hjelp fra Nav.
at ungdomskonsulentene i Nav fungerer veldig bra. De bryr seg og følger opp.
at ungdomskonsulentene viser interesse for deres problemer.
at ungdomskonsulentene føles som likeverdige mennesker og dermed gir tillit.
at det oppleves som positivt at ungdomskonsulentene tar de med ut fra kontoret.

4. Informasjon & kommunikasjon: Flyt, kvalitet og tilgjengelighet:

at Nav tilbyr kun nødvendig brannslukningshjelp og ikke hjelp til selvhjelp.
at de blir snakket *til* og ikke *med*
at saksbehandlere møter dem med voksenkompetanse og voksenspråk.
at man opplever og blir ansett som et problem, byrde eller trøbbel.
at man ikke alltid kan si sannheten pga redd for reaksjoner/politi osv.
at informasjonen er mangelfull og dårlig.
at det er for lite åpenhet i systemet.
at behandlingsprosessen av søknader og hjelp må igjennom for mange ledd.
at det tar for lang tid å få svar på søknader.
at regler, dokumentasjonskrav og egenansvaret er for stort- fører til at de gir opp.
at saksbehandlere ofte er utilgjengelige og vanskelig å få tak i på telefon/oppmøte.
at det er vanskelig og sjeldent at man får møte Navansatte ansikt til ansikt.
at saksbehandlere og ansatte i Nav ikke har tid til dem.
at Nav-systemet fortrinnsvis «belønner» de det går dårlig med.
at dersom terapi trappes ned, redd for at hjelp fra Nav trappes ned pga «går for bra»
når ting ikke går rett vei tyr man igjen til rus og/eller kriminalitet (slossing, stjeling)
at Nav lover en ting og gjør noe annet eller ingenting- føler seg sviktet.

5. Samhandling – Samarbeid på tvers av hjelpeapparatet /Nav/arbeid/skole:

at det er lite samarbeid og kommunikasjon på tvers i hjelpeapparatet/Nav.
at overgangen fra barnevernet til Nav er problematisk og traumatisk.
at man ofte blir plassert i praksisarbeid uten interesse framfor ønsket utdanning.
at Nav er dårlig til å komme med tilbud om arbeidspraksisordninger.
føler seg stigmatisert og utestengt fra arbeidsmarkedet pga ulike personregisteret.
at Nav vil ha dem fortest mulig ut i jobb uten å ta hensyn til hva de trenger.
at Nav er dårlige på å få folk ut i arbeid.
at Nav samarbeider dårlig med barnevernet.
at overgangen fra barnevern til Nav er problematisk og traumatisk.

GENERELLE LØSNINGSFORSLAG:

- A. Fokuserer på individuell kartlegging av ressurser, interesser og kompetanse. De økonomiske støttemidlene må følge interessene og ressursene til ungdommen med tanke på arbeidspraksis, kurs, hospitering, utdanning og arbeidsvalg når Nav skal vurdere deres aktivitetsplan for å komme i fast lønnet arbeid eller velge utdanning, kurs osv.
- B. Skape arenaer for mestring, møte støttekontakter og ungdomsarbeidere istedenfor i førstelinjen i et eget Nav for ungdommer, relasjonsbygging med fokus på tillit, kommunikasjon og trygging. («at de føler seg sett og møtt som likeverdige»)
- C. Få til en forenkling i saksbehandling innenfor etater og mellom etater, samt kutte ned på kommunikasjonsledd, egen adskilt Nav for ungdommer gjerne med støttekontakter som er unge og snakker deres språk, tillit, er med i møter, aktiviteter, forklarer saksgang osv. Vil ha «vanlige mennesker og ikke eksperter»
- D. At saksbehandlerne ringer underveis i prosessen og forklarer hva som skjer, når de kan forvente et svar, gjerne ringe og spørre hvordan de har det osv.
- E. Bevilge mer penger til ulike tiltak som skaper mestringsfølelse, mening og mål ut fra egne interesser og behov – håp for egen framtid.

Hovedfunn Barnevernet :

De unge føler-

FORTID:

- at flest negative og dårlige erfaringer med barnevernet og vanskeligst å snakke om.
- utsatt for mangelfull informasjon, kommunikasjon og forståelseevne som barn.
- at det oppleves traumatisk som barn å bli flyttet på
- at de opplevde å bli redd, og at barnevernet er noe skummelt.
- at flyttingen fører til tap av venner, familie og en sunn skoleutvikling/historie.
- at barnevernet er skyld i at de ikke får den skolegangen de skulle hatt.
- at de må leve i det uvisse mht om de får se foreldrene sine/familien sin igjen.
- at overgangen fra barnevern til Nav er problematisk og traumatisk.
- at de må klare seg selv, selv om barnevernet har lovet og hjelpe dem etter utflytting.
- at det ikke er noen som forstår dem i barnevernet.
- at behovene deres «blir borte» når de kommer inn i barnevernet.
- at det er «systemets» behov som vektlegges mest istedenfor deres uttrykte behov.
- at barnevernets inngripen i livene deres fører til at de blir isolerte og ensomme.
- at de i møte med barnevernet må leve to ulike liv.

NÅTID:

- at barnevernet svikter dem
- at barnevernet «fucker opp» ungdommene.
- at barn av barnevernsbarn blir fratatt sine foreldre er et stort feiltrinn.
- at støttekontakter i barnevernet er noe som fungerer bra
- at støttekontakter er mer åpne, åpner for mer tillit
- at støttekontakter tar dem med ut på aktiviteter på utsiden oppleves som positivt.
- at støttekontaktene er mer likestilt dem selv og er på samme nivå.

LØSNINGSFORSLAG: (spesielt med tanke på innovasjonscampen- www.lovetann.no- IKT)

Hovedfunn BUP/DPS/Rusbehandling:

De unge føler –

- at de for det meste har positive erfaringer med BUP / DPS.
- at unntaket fra disse positive erfaringene er dersom man forteller om rusepisoder.
- at dette medfører frykt for at behandler skal gå videre med info som kan ødelegge framtiden.
- at rus-informasjon kan medføre viderelevering av info til politiet, straffeforfølgelse osv.
- at dette medfører at man begrenser informasjonen man deler om seg selv i samtaler.
- at for hyppig bytting av behandlere er et problem, føler man må begynne på nytt hver gang.
- at det er et feiltrinn det at man må ta urinprøvetaking for å få ADHD-medisinene sine.
- at dette medfører at man lar være å ta medisiner sine istedenfor.
- at det er et feiltrinn at man automatisk mister førerkortet når man ber om hjelp og søker rusbehandling eller underlegges urinprøvetaking av ulike grunner
- at regelverket om at man automatisk mister førerkortet i rusbehandling må endres.
- at man blir kriminalisert når man prøver å få hjelp med rusproblemer
- at byttinger av ulike psykologer man bruker i samtalebehandlinger skjer for ofte.

Hovedfunn Politiet (kriminalitet & fengsel):

De unge føler –

- at de har stor mistillit til Politiet.
- at Politiet aldri er der når man trenger dem.
- at når man har gjort noe galt eller de kan ta deg på noe kommer de med en gang.
- at når du ikke vil snakke med Politiet, da kommer de.

Hovedfunn fra Mini (test)-workshop (vedlegg nr.6):

Oppsummering av spørreskjema:

Antall respondenter: 8

Kjønnsfordeling: 5 gutter & 3 jenter

Gjennomsnittsalder ved første kontakt med hjelpeapparatet: 13 år.

Hvilken etat først møte med: Barnevernet.

Gjennomsnittslengde på første kontakt: 5-6 år.

Gjennomsnittsverdi på følelse av å få den hjelp de trenger –(på skala fra 1-6 der 6 er dårligst): 2

Gjennomsnittsverdi på om de følte de fikk hjelp raskt nok- (på sakal fra 1-6, der 6 er dårligst): 3

Hvor/hvem ønsket de hjelpen fra? Miljøarbeider, en som bryr seg, skole, lege, barnevern m.m.

Dersom henvist, var dette til rett instans?: 2 av 8 svarte ja, resterende 6 svarte nei, eller passet ikke/kasteball

Måtte du vente lenge for å få time? Halvparten svarte nei, 3 svarte ja og 1 svarte at det gikk tregt.

Hva opplevde du som det beste med din kontakt? 8 ulike svar. (se punkt 9, vedlegg 6).

Hva opplevde du som det verste med din kontakt? 8 ulike svar. (se punkt 10, vedlegg 6).

Hva trengte du hjelp til? 8 ulike svar. (se punkt 11, vedlegg 6).

Om du ikke var fornøyd- hva skulle du ønske ble gjort? (8 ulike svar, se punkt 12 vedlegg 6).

Oppsummering av besvarelser på spm: «Hva er den ene tingen jeg ønsker jeg kunne endre akkurat nå!?»

«Genuin interesse og forståelse»

«En som bryr seg

«Å få en bedre forståelse med ungdom med flerkulturell bakgrunn.»

«At Nav forstår at de må bruke tid og ressurser på å forstå det som gjøres på bakgrunn av årsaken og ikke bakgrunnen av hvilken kategori jeg passer i»

«Jeg vil at de skal slutte å bytte saksbehandlere hele tiden.»

«Hjelp til å komme ut i arbeid.»

«Slutte å bruke makt og samarbeide bedre med barnevernet.»

«Klar beskjed, riktig info og ikke bli sendt videre.»

Hovedfunn fra forberedende workshops (vedlegg nr.2,4,5):

Stikkord over temaer som ungdommene trekker fram i intervjuene- jmf temaer for workshops:

1. Hjelpeapparatet mangler evne til individuell tilrettelegging og kartlegging av ulike ungdommer, et skjematisk A4 sorteringssystem passer dårlig på alle.

Forslag til mulig løsning= *Fokusere på individuell kartlegging av ressurser, interesser og kompetanse. Samtidig må de økonomiske støttemidlene følge interessene og ressursene til ungdommen med tanke på arbeidspraksis, kurs, hospitering, utdanning og arbeidsvalg når Nav skal vurdere deres aktivitetsplan for å komme i fast lønnet arbeid*

2. Ungdommene føler at de blir sett på som et problem og en byrde i møte med Nav osv. Og at mange av saksbehandlere er upersonlige og ikke er gode lyttere.

3. Ungdommen føler mistillit til hjelpeapparatet, noe som gjør at sannheten ofte blir skjult, dvs man lyver eller unngår å si sannheten om problemer og hva de trenger hjelp til.

4. Utjevne maktbalansen i relasjonene mellom hjelpere i hjelpeapparatet og ungdommen

Forslag til løsning: Skape arenaer for mestring, møte støttekontakter og ungdomsarbeidere istedenfor i førstelinjen i et eget Nav for ungdommer, relasjonsbygging med fokus på tillit, kommunikasjon og trygging, «at de føler seg sett og møtt som likeverdige»

5. Ungdommene føler det er lite samarbeid og kommunikasjon på tvers i hjelpeapparatet, og at ting må igjennom altfor mange ledd. Dette gjør dem redd, umotivert, lite sett, frustrert og sint.

Forslag til løsning: Få til en forenkling i saksbehandling innenfor etater og mellom etater, samt kutte ned på kommunikasjonsledd, egen adskilt Nav for ungdommer gjerne med støttekontakter som er unge og snakker deres språk, tillit, er med i møter, aktiviteter, forklarer saksgang osv. Vil ha «vanlige mennesker og ikke eksperter»

6. Ungdommen føler seg stigmatisert/marginalisert og urettferdig behandlet på grunn av at ulike registeret som for eksempel strafferegister, rus-register, krav om politiattest, sedelighetsvandel, barnevernsregister osv følger med dem i årevis etter at de er blitt rusfrie, ferdig behandlet, ferdig sonet i fengsel, psykiatrien osv. Dette er med på å stenge dem ut fra arbeidsmarkedet, skole, praksis, utdanning osv fra mange typer av arbeid som de ellers kan være eller er kompetente til å ta. Uten at opplysningene om dem slettes føles dette som «dobbel straff» og urettmessig og ulik behandling av dem sammenlignet med «normalbefolkningen»

Forslag til løsning: Få laget nye regelverk innenfor og imellom de ulike institusjonene som det gjelder. For å nå fram dit kan det være en ide å skape en debatt omkring dette både ovenfor media, påvirke politikere, direktorater og departementer, politiet, og andre politiske, interesse og brukerorganisasjoner. Opplysningene trenger ikke nødvendigvis slette dersom det er dette som er problematisk ovenfor systemet, men annen praksis på hvem som skal ha tilgang til disse opplysningene kan innskrenkes til det minimale.

7. Ungdommene føler at mange hjelpere og saksbehandlere i hjelpeapparatet er forutinntatte og møter ungdommen med «voksenkompetanse».

8. Ungdommen føler det er lite fokus på menneskeverdet og at det kun er penger, økonomi og retningslinjene innenfor de ulike etatene i hjelpeapparatet som er den viktigste prioriteringen.

9. Ungdommen synes saksbehandlere i Nav og Barnevern bruker for lite skjønn i sin behandling.

10. Overgangen fra Barnevern til Nav eller fra Nav sosial til Nav arbeid oppleves traumatisk. Ungdommene som greier seg bra blir negativt belønnet ved at de ikke får noe mer hjelp, men må klare seg selv.

11. Tar lang tid før de får svar på søknader som er levert til Nav arbeid eller Nav sosial.

Forslag til løsning: At saksbehandlerne ringer underveis i prosessen og forklarer hva som skjer, når de kan forvente et svar, gjerne ringe og spørre hvordan de har det osv.

12. Det er for lite penger som blir gitt til ulike tiltak som for eksempel ID/Morradi osv, dette gjør det nesten umulig eller etterhvert lite attraktivt for ungdommene å delta eller engasjere seg mer.

Forslag til løsning: Bevilge mer penger til slike tiltak!

Gjennomføring av hovedworkshop 31 januar og 1 februar.

På bakgrunn av de erfaringer vi hadde gjort oss fra idedugnad, spørreundersøkelse, miniworkshops dybdeintervjuene og presentasjonsmøtet, tok vi med oss alle funn inn i hovedworkshopen for å jobbe videre med kategorisering, sortering og analysering av disse funnene.

Ungdomskompetanserfaring med Nav ble sortert etter følgende oppdeling:

- Første opplevelsen med Nav
- Oppfølging og samarbeid med Nav
- Informasjon: Flyt, kvalitet, tilgjengelighet.
- Samhandling- Samarbeid på tvers av hjelpeapparatet.

Deretter valgte de unge selv ut hvilke av funnene de ønsket å jobbe videre med, og som de samtidig anså at det kunne være mulig å gjøre noe med, i form av sin ungdomskompetanse. Etter utvelgelsen ble disse punktene valgt:

Utvelgelse av funn gruppe 1:

Oppfølging og samarbeid med (saksbehandlere) i Nav:

Nav mangler evne til individuell tilrettelegging og kartlegging.

at man kun møter rollen som hjelper og ikke personen- blir derfor reservert..

at det oppleves som positivt at ungdomskonsulentene tar de med ut fra kontoret.

Informasjon & kommunikasjon: Flyt, kvalitet og tilgjengelighet:

at Nav tilbyr kun nødvendig brannslukningshjelp og ikke hjelp til selvhjelp.

at de blir snakket *til* og ikke *med*

at saksbehandlere møter dem med voksenkompetanse og voksenspråk.

at man opplever og blir ansett som et problem, byrde eller trøbbel.

at informasjonen er mangelfull og dårlig.

På bakgrunn av disse punktene utarbeidet de unge i felleskap, «De 10 bud om Ungdomskompetanse», som et løsningsforslag for hvordan de selv konkret kunne bidra til å prøve å forbedre deres negative erfaringer med tanke på de overnevnte punktene med Nav. Tanken og ideen til de unge er at man gjennom kommunikasjon/tilbakemeldinger til ansatte i det offentlige hjelpeapparatet via en «vær varsom plakat», altså en plakat med «De 10 bud om ungdomskompetanse» på, og der denne blir trykket opp og sendt ut til alle ansatte i hjelpeapparatet. Dette mener de vil være med på å øke kunnskapsnivået, da spesielt med tanke på de som jobber med ungdom og unge voksne. De 10 bud om Ungdomskompetanse lyder som følger:

Løsningsforslag gruppe 1:

«DE 10 BUD OM UNGDOMSKOMPETANSE»

1. **VÆR EN VENN – IKKE EN ROBOT.**
2. **SNAKK MED MEG- IKKE TIL MEG,- LYTT LIKE MYE SOM DU SNAKKER.**
3. **IKKE VÆR PROBLEMFOKUSERT – MEN LØSNINGSORIENTERT.**
4. **TILBY MULIGHETER FOR LANGSIKTIG SELVHJELP FRAMFOR BRANNSLUKKINGSHJELP.**
5. **INDIVIDUELL HJELP OG KARTLEGGING, - JEG ER MEG OG IKKE SOM ALLE ANDRE.**
6. **INFORMER OG VEILED MEG, - IKKE GJØR DET FOR MEG.**
7. **ER DU BORTE FRA JOBBEN,- HUSK Å OVERLAPP DIN STEDFORTREDER.**
8. **HUSK AT DET ER LOV Å BRUKE SKJØNN.**
9. **VURDER OM KONTORET DITT ER EGNET STED FOR SAMTALEN.**
10. **HUSK: JEG ER IKKE ET OFFER/BYRDE –JEG TRENGER BARE LITT VEILEDNING.**

Utvelgelse av funn gruppe 2

På bakgrunn av våre tidligere funn valgte de unge ut disse punktene som viktigst og mest ønskelig å jobbe videre med, samt finne løsninger for å forbedre praksis på disse områdene:

Hovedfunn Barnevernet :

De unge føler-

- at barnevernets inngripen i livene deres fører til at de blir isolerte og ensomme.
- at de i møte med barnevernet må leve to ulike liv.
- at flest negative og dårlige erfaringer med barnevernet og vanskeligst å snakke om.
- utsatt for mangelfull informasjon, kommunikasjon og forståelsesevne som barn.
- at det oppleves traumatisk som barn å bli flyttet på
- at flyttingen fører til tap av venner, familie og en sunn skoleutvikling/historie.
- at støttekontakter i barnevernet er noe som fungerer bra
- at støttekontakter er mer åpne, åpner for mer tillit

Gruppe 2 fra ID jobbet opp imot innovasjons-campen, og deres fokus på løsninger på barnevernsbarns egne erfaringer med hjelpeapparatet. Disse utfordringene ble koblet sammen med vår gruppes funn fra barnevernet som listet ovenfor.

Løvetannscampen i sosial innovasjon for barnevern som ble avholdt hos oss i IKT-Norge i samarbeid med Landsforeningen for barnevernsbarna og med støtte fra Acos. Løvetanncamp ble

en 48-timerscamp for å finne nye digitale løsninger for å gjøre hverdagen enklere for mennesker som har med barnevernet å gjøre. Løsningene kommer frem basert på erfaringer fra de samme menneskene som av ulike grunner har hatt behov for barnevernet.

Tre frivillige lag med designere, programmerere, forretningsutviklere, saksbehandlere og mennesker som har direkte eller indirekte erfaring med barnevernet jobber sammen for å komme opp med ideer til nye digitale løsninger som er til reell nytte i hverdagen – på kun 48 timer. 3 løsninger ble deretter hamret ut med demoer. Disse er som følger:

Løsningsforslag gruppe 2:

Forslag A:

- Morradi appen – Dette er en løsning som legger til rette for å koble mentorer opp mot eldre barn/ungdom med voksne som kan bidra til deres kulturelle utvikling. Denne løsningen har allerede funnet en partner i “morradi-prosjektet”
- Betaversjon: invis.io/zj24jbmnt (ikke skriv www)

Forslag B:

- naboenmin.no – Dette er en løsning som enkelt gir eldre ungdommer på vei ut i voksenlivet en kontakt for praktisk hjelp – Mange ungdommer i barnevernet har ikke en mor eller far å kontakte når de trenger praktisk hjelp, denne tjenesten vil koble eldre ungdommer med voksne som har tid og kompetanse og overføre.
- Løsningen er allerede i beta her: <http://naboenmin.weebly.com/>

Forslag C:

- Hei! – En digital tjeneste som muliggjør kontakt mellom barnevernsbarn og barnevernsansatte på barnas premisser gjennom en sikker kanal. Først og fremst til bruk i barnevernsboliger hvor ungdommer bor fast. Tjenesten tar sikte på å løse et problem som idag umuliggjør kontakt mellom barn på institusjon og dere primærkontakt, utenfor primærkontaktens arbeidstid (noe som idag er regulert som ikke lov). Tjenestens hovedfunksjonaliteter: Sende/motta meldinger til/fra en definert kontaktliste. Meldingene inneholder en mulighet for gradering av viktighet for raskt svar. Mål søre for at barnet blir sett og hørt så raskt som mulig. Denne tjenesten presenteres for ansatte i boliger i Vestfold denne uken.

Bilder: Alex Asensi

BAKGRUNN:

De frivillig kom fra: bWise, Telenor, Iterate, Larvik kommune, Svelvik kommune, Viasat, frilansere, studenter fra HIOA og NMUB (ÅS)

Løsningene vil bli presentert for: Myndigheter, brukerorganisasjoner, private aktører og leverandører.

Hva er målet?

- Gi en stemme til brukeren for å synliggjøre hverdagen deres, og hvordan evt teknologi kan hjelpe dem i hverdagen.
- Påvirke beslutningstakere i alle deler av barnevernet.

- Konkrete løsninger (i idéform eller prototype) som gir en bedre hverdag for barn som er i barnevernet, i samarbeid med Landsforeningen for Barnevernsbarna.. Tenke helt nytt
- Påvirke it-leverandørene til barnevernet for å lage enda mer brukerrettede løsninger

Hvorfor gjør vi det?

World Wide Narrative er et lite selskap som har jobbet med sosial innovasjon innenfor felter som utdanning, boligsosialt arbeid, rusforebygging, helse, miljø og barnevern siden 2012. Blå jobbet med storytelling med ungdommer i barnevernet i Larvik kommune.

IKT-Norge er interesseorganisasjonen for IKT-Næringen. I April 2012 arrangerte IKT-Norge i samarbeid med Kreftforeningen, Startup Weekend og Global service Jam Oslo Health Challenge, en helg hvor vi jobbet med å finne løsninger basert på historier fra unge kreftpasienter.

World Wide Narrative Linker:

<http://www.oslohealthchallenge.com/>

<https://www.facebook.com/OsloHealthChallenge>

<http://ikt-norge.no/>

<http://worldwidenarrative.com/project/storycamp/>

Utvelgelse av funn gruppe 3

På bakgrunn av våre tidligere funn valgte de unge ut disse punktene som viktigst og mest ønskelig å jobbe videre med, samt finne løsninger for å forbedre praksis på disse områdene:

Samhandling og samarbeid på tvers av hjelpeapparatet med Nav/arbeid/skole etc:

De unge føler-

- at det er folk som jobber i skrankene i «førstemøtet» som er det største problemet.
- at det oppleves vanskelig å ta kontakt for å få hjelp på egen hånd, papirer, møter o.l.
- Nav mangler evne til å se de ulike styrkene og ressursene hos den enkelte.
- at man ikke alltid kan si sannheten pga redd for reaksjoner/politi osv.
- at det er for lite åpenhet i systemet.
- at behandlingsprosessen av søknader og hjelp må igjennom for mange ledd..
- at det er vanskelig og sjeldent at man får møte Navansatte ansikt til ansikt.

- at det stilles for store krav som er utenfor deres egen rekkevidde og kapasitet.
- at saksbehandlere byttes for ofte.
- at ungdomskonsulentene i Nav fungerer veldig bra. De bryr seg og følger opp
- at Nav-systemet fortrinnsvis «belønner» de det går dårlig med.
- at dersom terapi trappes ned, redd for at hjelp fra Nav trappes ned pga «går for bra»
- når ting ikke går rett vei tyr man igjen til rus og/eller kriminalitet (slossing, stjeling)
- at det er lite samarbeid og kommunikasjon på tvers i hjelpeapparatet/Nav.
- at overgangen fra barnevernet til Nav er problematisk og traumatisk.
- at man ofte blir plassert i praksisarbeid uten interesse framfor ønsket utdanning.
- at Nav er dårlig til å komme med tilbud om arbeidspraksisordninger.
- føler seg stigmatisert og utestengt fra arbeidsmarkedet pga ulike personregisteret.
- at Nav vil ha dem fortest mulig ut i jobb uten å ta hensyn til hva de trenger.

Barnevernet:

at overgangen fra barnevern til Nav er problematisk og traumatisk.

at de må klare seg selv, selv om barnevernet har lovet og hjelpe dem etter utflytting.

at det ikke er noen som forstår dem i barnevernet..

at støttekontakter tar dem med ut på aktiviteter på utsiden oppleves som positivt.

at støttekontaktene er mer likestilt dem selv og er på samme nivå.

BUP/PUT/Rusbehandling:

- dersom man forteller om rusepisoder i behandling, frykt for at behandler skal gå videre med info som kan ødelegge framtiden.
- at rus-informasjon kan medføre viderelevering av info til politiet, straffeforfølgelse osv, og at dette medfører at man begrenser informasjonen man deler om seg selv i samtaler.
- at byttinger av ulike psykologer man bruker i samtalebehandlinger skjer for ofte

Politiet (kriminalitet & fengsel:

- at de har stor mistillit til Politiet

LØSNINGSFORSLAG GRUPPE 3

«EN INTEGRERT UNGDOMSMODELL» I BYDELEN- ET HJELPEAPPARAT UNDER SAMME TAK:

Her skisserer og beskriver de unge et eget «drømme Nav-kontor» spesielt beregnet for de mellom

13-23 år der man har samlet sammen ulike tilbud og tjenester inn under samme tak, for eksempel i hver bydel. Til å begynne med kunne man for eksempel begynne med et slikt prøveprosjekt på Tøyen, eller bydel Gamle Oslo, siden alle t-baner osv går dit. Dersom den integrerte modellen viser seg å være en suksess, kan man etterhvert innføre dette ved hver bydel som eget tilbud til denne målgruppen. Det er spesielt kontorer og ansatte med tjenester og tilbud innenfor disse områdene de unge ser for seg vil være interessant å ha representert i en slik integrert modell. Disse er:

- Nav -tjenester
- Gatejuristen og/ eller Barnejuristen for gratis juridisk råd og veiledning.
- Bolig og økonomi
- Barnevern og familie
- Arbeid og utdanning
- Psykiatri, behandling og kommunale oppfølgingstjenester.
- Politi, kriminalitet og forebyggende tiltak og tjenester
- Helse, trening, yoga, idrett osv.
- Mat, kosthold (evt. også kantine)
- Samlested og «base» for formidling av ulike fritidsaktiviteter generelt.
- Terapi via kulturarbeid og sosiale arrangementer i prosjekter som f.eks: morradi, mini-morradi, gatenært osv.

Videre tanker om en slik integrert modell er at de som arbeider der for eksempel kan være nyutdannede studenter som samtidig drar nytte av å få arbeidspraksis innenfor sitt felt. En integrert modell i bydelen kan slik både fungere som et springbrett for videre arbeid og karriere for nyutdannede studenter samtidig med at de kan fungere som kontaktpersoner og bindeledd mellom ungdommene og andre profesjonelle hjelpere og saksbehandlere osv. Ungdommene lufter også ideen om at også de unge selv kan ha ulike tiltak og prosjekter tilknyttet den integrerte modellen i bydelen for de som for eksempel går på AAP eller er uten arbeid og ikke har noe å gjøre. Fordelene med en slik modell vil sannsynligvis bidra til en generell forbedring av flere av de utvalgte funn som gruppe 3 valgte å gå videre med.

Helt konkret ser ungdommene for seg at morradi og eller gatenært er en integrert og sentral aktør innenfor denne integrerte modellen som kan være bindeleddet mellom de ulike tjenestene i bydelen.

Oversikt vedlegg:

Vedlegg : Innholdsfortegnelse

Vedlegg NR. 1: Dybdeintervjuer

Vedlegg NR. 2: Oppsummering av arbeid, -Forberedende WS 1.

Vedlegg NR. 3: Innspill fra Hjelpeapparatet ved Bydel Gamle Oslo.

Vedlegg NR. 4: Oppsummering av forberedende WS 2.

Vedlegg NR. 5: Oppsummering av forberedende WS: Ferdig program, spørreskjema og veiledende workshop

Vedlegg NR. 6: Spørreskjema og plakater fra Mini-Workshop november/desember 2014.

***ID-prosjektene** er en organisasjon der **Morradi-scenen** er et av prosjektene der ungdoms behov og deltakelse står i sentrum, og hvor de selv setter agendaen og utvikler prosjekter for og med enkeltpersoner og grupper innen kunst, kultur, utdanning og jobb.*

ID prosjektene setter fokus på ansvar for egen identitet og arbeider for å skape et effektivt støttenettverk for ungdommene og tilrettelegge for dialog med barnevern, institusjoner, ungdomsorganisasjoner, NAV og politikere.

***Morradi scenen** på Musikkfest, opprettet i 2004, er i dag Norges største ungdomsscene og har hatt denne posisjonen i over 5 år. Dette er et høydepunkt for ungdom i alle aldre og har vært et springbrett for artister i 10 år. Musikk-, dans- og scenekonseptet utvikles i dag videre til flere mini-morradi konserter gjennom året i nært samarbeid med bydeler i Oslo.*

ID`s visjon er å gi ungdom troen på seg selv og egen framtid gjennom kreativ arbeidsutvikling og mestring av eget liv – samt tilrettelegge for reelle arenaer for å vise fram sitt talent og arbeid. Vi ønsker gjennom vårt virke å forbygge negativ atferd og potensiell negativ livsutvikling hos barn og unge, og være en positiv kraft som motiverer, inspirerer og gir håp til de unge i dagens samfunn.

*Som en videre del i dette arbeidet har ID`s organisasjon siden mai – 2014, jobbet med utviklingen av et prosjekt om **Ungdomskompetanse** om ungdom og unge voksnes egen kompetanse i møte med det offentlige hjelpeapparatet under arbeidstittelen «**hjelpeapparatet må hjelpes**». Prosjektet er et oppdrag i samarbeid med Fylkesmannen i Oslo, Oslo kommune KoRus og ID-prosjektene. Det overordnede oppdraget er å tydeliggjøre ungdoms og unge voksnes kompetanse på egne opplevelser i møte med hjelpeapparatet og prøve ut hvordan denne kompetansen kan være med på å forbedre praksis i det offentlige.*

Kontakt:

Trude Arntzen 97498747

trude@morradi.net

www.idprosjektene.no

Overrekkelsen av Aamot-statuetten utsatt

Styret i Film & Kino har utsatt landsmøtet på grunn av streiken i kommunesektoren. Det betyr også at overrekkelsen av Aamot-statuetten må utsettes. – Det er ingen tegn til at den pågående streiken i kommunesektoren vil være avsluttet innen landsmøtet som skulle vært avviklet 7. og 8. juni, og styret finner det uheldig å avvikle landsmøtet i Film & Kino, sier kommunikasjonssjef Birgitte Langballe i en pressemelding. Styret tar sikte på å finne en ny dato for landsmøtet i september. Aamot-statuetten deles ut til personer eller institusjoner som har gjort en fremragende innsats i eller for norsk film.

(NTB)

MONETS VANNLILJER TIL SALGS: Et av Claude Monets vannliljemalerier skal selges på auksjon hos Christie's i London 23. juni. Maleriet «Nymphéas» fra 1906 var med på Monets utstilling av vannliljeserier i Paris i 1909. Det har vært i en kunstsamlers eie i en årrekke. Aukshjonshuset regner med at maleriet blir solgt for mellom 30 og 40 millioner pund (om lag 290-390 millioner kroner). Auksjonen omfatter også arbeider av Pablo Picasso, Vincent van Gogh, Henri Matisse og René Magritte.

Waits som redaktør

Det britiske musikkmagasinet Mojo har fått ingen ringere enn Tom Waits som gjesteredaktør for sitt jubileumsnummer 200, som er ute nå. Waits har skrevet leder, møtt artisten Hank Williams III til intervju, plukket ut låter til cover-CD-en, og trukket fram skjulte skatter fra sin platesamling (for eksempel The Abyssinian Baptist Gospel Choir). På oppdrag fra Waits har produsent og artist Joe Henry gjort et eksklusivt intervju med legendariske Harry Belafonte, som Waits fremhever som en av sine store inspirasjonskilder. «Spirene fra Belafonte gror ut av ørene mine som poteter», skriver Waits.

HALVOR FINNESS TRETVOLL
Leder kulturavdelingen

Telefon: 22 99 81 43
halvor.finess.tretvoll@dagsavisen.no

Talent-vinner kl

Når «Norske talenter»-vinner Kristian «Sirius» Rønning står på scenen under Musikkfest Oslo i dag, er det takket være Morradi.

■ BERT ERIK PEDERSEN
■ LUCIA KLEVE-RUUD (foto)

– Jeg synes det er kult, det arbeidet Morradi gjør. Og det er dødsdømt å få spille her, sier Kristian Rønning (23), bedre kjent som rapperen Sirius. Fredag for to uker siden vant han finalen i TV2s «Norske talenter», omtrent samtidig fikk han vite at han var tatt ut til å få opptre på Musikkfest Oslo. Han var en av de mange som søkte om å få stå på rap-scenen, som styres av den idealistiske organisasjonen Morradi.

– Det er på rap-scenen det er flest artister. Det er svært stor interesse for

denne scenen, sier Malin Kulseth i Musikkfest Oslo.

OVER 40 UTVALGTE

Scenen med flest opptredende er rap-scenen, som i år ligger på Kontraskjæret, og der over 40 soloartister eller grupper skal i ilden, fra 11.45 til 23.00 i kveld. – Vi får henvendelser hele året gjennom fra ungdom og artister som vil opptre. Sirius var en av mange hundre. Han meldte seg på før «Norske talenter». Ikke alle som opptre på denne scenen som har vært i kontakt med Morradi, men det er vi som velger ut alle, sammen med artister og

ungdommer vi jobber med, sier Trude Arntzen, som er barnevernspedagog. Sammen med Merethe LaVerdi har hun startet Morradi-prosjektet, et frivillig initiativ som jobber sammen med kommunen, barnevernet, Rode Kors og en rekke andre instanser for å gi vanskeligstilte ungdom tilbud om workshops i musikk, dans, film og andre kulturelle aktiviteter. Siden 2004 har Morradi-prosjektet hatt scene på Musikkfest Oslo, og gitt plass til hundrevis av unge, lovende rap- og r&b-artister.

– Merethe og jeg har jobbet med hip hop i 20 år. Mange unge har mye på hjertet, og hip hop gir dem mulighet til å stå på en scene og si noe om det de mener er viktig i samfunnet, sier Trude Arntzen.

– Vi ser at det er et sterkt behov for Morradi-scenen på Musikkfest Oslo. De som får opptre her, opplever mestring og

Klar for Kontraskjæret: Her ved Akershus festning er det hip-hop-scene under Musikkfest Oslo i dag, med «Norske talenter»-vinner Sirius som en av de opptredende.

«Vi får henvendelser hele året fra ungdom som vil opptre på Morradi-scenen. Sirius var en av mange hundre.

Trude Amtzen, Morradi

MUSIKKFEST OSLO 5. JUNI

Årlig festival i Oslo sentrum første lørdag i juni. I år opptre over 340 artister fra 29 scener byen over.

NOEN HØYDEPUNKTER:

- Nils Petter Molvær: Dattera Til hagen, 12.00
- Jono El Grande: Rådhusplassen, 13.00
- Karen Jo Fields: Emil & Samuel, 14.00
- Marte Wulff: Kanonhallen, 15.30
- Tove Bøygard: Olaf Ryes Plass, 15.45
- Eplemøya Songlag: AKKS/Blitz, 16.45
- Sirius: Kontraskjæret, 17.15
- Children And Corpse...: Torshovparken, 18.00
- Ila Auto: CJ Hambros plass, 19.40
- Forza: Birkelunden, 19.30
- Sister Rain: Mono, 20.00
- Death By Unga Bunga: Rådhusplassen, 22.30

ar for Morradi

selvtillit. Noen av dem går videre i musikkbransjen, andre går videre i teater og scenekunst, på grunn av sceneerfaringen de har fått gjennom Morradi.

KJENT OG UKJENT

De fleste store norske rap-artister har opptrådt på Morradi-scenen en eller annen gang i karrieren, og stiller opp gratis for Morradi også når de er blitt etablerte. På dagens program står kjente navn som OnklP & Jaa9 sammen med debutanter ned til 12-13-årsalderen – yngstemann er Axelikos, 13 år fra Kjelsås. Og Sirius, som er blitt et kjent navn etter at han meldte seg på. Etter å ha rappet i en årrekke hjemme i Lørvik bestemte han seg for å prøve å få fart på karrieren tidligere i år.

– Jeg har aldri vært med på Musikkfest Oslo før, i år bestemte jeg meg for å

sende inn en søknad om å få opptre, samtidig med at jeg meldte meg på «Norske talenter». Omtrent samtidig med at jeg vant finalen, fikk jeg beskjed om at jeg hadde blitt tatt ut til Musikkfest Oslo. Ting har virkelig snudd seg for meg i år, konstaterer Kristian Rønning.

STOFFMILJØ

På Morradi-scenen i dag opptre også Oslo-rapperen Jesse Jones, som Dagsavisen fortalte om i går. Han har sonet flere fengselsdommer og rapper i dag om livet som kriminel.

– Jeg har ingen dommer på meg. Jeg fikk en personlig åpenbaring som gjorde at jeg trakk meg ut for det gikk så langt. Hip hop var for meg en hobby som vokste seg serios over tid. Det ga meg noe annet å bruke tida på enn å fly rundt og gjøre dumme ting, sier Rønning.

Nå har han skrevet kontrakt med stort plateselskap, og jobber med debutalbum. Vinnerlåta fra «Norske talenter», «Fuck Up» er allerede gått til topps på nedlastelister. I «Fuck Up» rapper Kristian Rønning om stoff- og alkoholmisbruk, og om veien ut av et hardt miljø.

– Å rappe om dette var naturlig for meg. Jeg føler at jeg skriver best tekster når jeg er mest mulig ærlig. Jeg har ikke noe problem med å stå på TV og rappe om ting jeg har vært gjennom, så lenge jeg har kommet ut av det på en positiv måte, sier Kristian Rønning.

pedersen@dagsavisen.no

«Alt jeg sier er sant»
Les om Musikkfest-rapper Jesse Jones på www.dagsavisen.no/musikk

OSZZ JALO JOLA ZOZS OSLO JAZZ

KARPEDAMMEN

Melody Gardot
Fredag 30. juni 20:00

DEN NORSKE OPERA

& BALLET
Billetter: www.operano.no
eller 21 42 21 21

Toots Thielemans

Quartet
Mandag 16. august 18.00
FÅ BILLETTER

Ornette Coleman

Mandag 16. august 21.30

OSLO DOMKIRKE

Magnolia Jazzband
med Topsy Chapman
Tirsdag 17. august 19:00

Erlend Skomsvoll's
Requiem med KORK
Schola Cantorum
Kammerkoret NOVA
Brigitte Christensen
Arve Tellefsen
Dirigent: Peter Szilvay
Torsdag 19. august 19:00

Ytre Suleens Jazz-
ensemble med
TC Hawkins
Lørdag 21. august 19:00

Ketil Bjørnstad
Tore Brunborg
Jon Christensen
Lørdag 21. august 23:00

KULTURKIRKEN JAKOB

Bendik Hofseth med
Mike Mainieri/
Alessandro Galati/
Mats Eilertsen/
Paolo Vinaccia
Fredag 20. august 19:30

Helge Lien Trio

Fredag 20. august 23:00

Christian Wallumrød

Ensemble
Onsdag 18. august 19:30

TEATERKJELLERN

The Real Thing
Fredag 20. august 21:00
Lørdag 21. august 21:00

PARKTEATRET

Christianssand String
Swing Ensemble med
Flifflet/Hamre
Torsdag 19. august 21:00

BILLETTER:
www.billettservice.no
815 33 133

Send JAZZ START
til 1938 for å motta
info om festivalen
www.oslojazz.no

OSLO
JAZZ
FESTIVAL

Møt 3 ildsjeler som brenner

Marit Myklebust
Gatehospitalet

Dagfrid Fosen
selger =Oslo

Trude Arntzen
"Morradi"

Asfaltroses

Aldri har asfalten i Oslo vært så hard som den er i dag. Antallet bostedsløse øker, og det er særlig yngre mennesker som rammes. Norge ligger helt i toppen i Europa når det gjelder overdosedødsfall. Miljøet på gata er blitt tøffere, volden hardere og ofrene fler. Tara har møtt tre kvinner som strekker ut en hånd. Marit Myklebust (49), Dagfrid Fosen (54) og Trude Arntzen (42) brenner. De er tre ildsjeler som gjør livet på gata litt varmere og sår frø der ingen tror at noe kan gro.

De gjør det fordi de tror på verdigheten.

Av Lene Wikander
Foto: Xenia Villafranca

Asfaltroser

Marit jobber med Oslos tyngste rusbrukere: "Jeg tror faktisk det går an å forandre verden"

Uten Gatehospitalet hadde jeg vært død for lenge siden, sier sprøytenarkomane Hege Kristin Horten (46). Hun stryker det blonde, blekede håret på plass og smiler til daglig leder Marit Myklebust (49). For seks år siden var Marit en av dem som startet Frelsesarmeens Gatehospital i Oslo. I fjor ble hun kåret til årets sykepleierleder av Sykepleierforbundet.

◆ Milt mellom Polsthuset i Oslo og bydelen Grønland ligger en stas, gråbrun murbygning. Nedanfor inngangen står en tom benk i snøen og over den henger et lite skilt i rødt, svart og hvitt. Frelsesarmen, står det. Deres er Gatehospitalet. Et minisykehus for Oslos aller tyngste rusmisbrukere. Hit kommer de for å få stehår, behandlellet annen sykdom og ikke minst for å få mat og hvile. Det er daglig leder

Marit Myklebust sitt ønske at de også skal få komme hit for å dø.

– Vi har flere pasienter som har diagnoser med alvorlig prognose, sier hun når vi møter henne i det koselige oppholdskjøkkenet. På kjøkkenet ligger et par sykepleiere dagens lunsj som spises sammen med pasientene.

– Rusmisbrukere får også kreft, sier Marit ønske.

1. Den daglige driften av Gatehospitalet finansieres av staten, men alt ekstra som den lille spa-avdelingen med boblebad og turer på kino, finansieres av private gaver. Taxifree-parfymieriet på Gardermoen donerte en kasse med togetstifter som er i flittig bruk på badet. I tillegg til en sjekk på 81 000 kr. – Helse dreier seg om mer enn medisiner, mener Marit. 2. Måltidsfellesskapet er av så stor betydning at det nesten er magisk, mener Marit Myklebust. – Fellesskapsbidrag bidrar til å strukturere dagen i tilsvarende som ofte er fullstendig kaotiske.

– En del går også med ubehandlet hiv. I tillegg kan det være pasienter med alvorlig hertesvikt på grunn av infeksjoner i forbindelse med injeksjon av narkotiske stoffer. Det er mitt og Gatehospitalets ønske å få gi disse pasientene et tilbud i de siste dagene av livet. Tenk deg en mor som er en av våre pasienter, som har fire barn hun har måttet gå fra seg og aldri hatt kontakt med siden. Tenk deg hvilke tanker hun har på det siste. Da er det viktig at hun har noen å dele tankene med, mener Marit. Slik det er i dag, lov de som ikke sover på gata i kommunale hybelhus der hjemmesykepleien nekter å gå.

– Vi undersøkte «De siste dager» avdekket noen av de spesielle utfordringene de norske rusmisbrukere står overfor. Nå prøver vi å få til et samarbeid med staten for å få et tilbud til dem her, og jeg er sikker på at vi skal klare det, sier Marit.

OG VI TROR HENNE. Marit gir seg ikke for alle slag er vundet. Det har hun også bevist som tidligere politiker og ordfører i hjemkommunen Eggen. Likvel var det altså Gatehospitalet som skulle bli hennes livsverk. – Jeg er så glad for at jeg får anledning til å

Uten Gatehospitalet hadde jeg vært død for lenge siden, sier Hege Kristin Horten (L.H.). Sammen med venninnen Tone Baste Smilsten har hun vært innom Gatehospitalet hos daglig leder Marit Myklebust flere ganger.

Asfaltroser

blå kjent med alle disse fantastisk flotte menneskene, som jeg ellers antageligvis aldri hadde blitt kjent med. Jeg har forandret syn på mye gjennom denne jobben fordi jeg hele tiden møter mennesker som lærer meg noe. Pasientene som kommer hit er jo mennesker mange har fordømt mot. Det handler om ting som at det å være rusmisbruker ikke er en sykdom, det er liksom selvforskyldt. Men de fleste pasientene her har hatt en veldig traumatisk barndom. Dette er ofte folk som ikke har kjent noe annet enn å bli rusa fra de var tenåringer, selv om noen også kommer fra stabile hjem. Men det er ikke tillatt å bruke narkotika noen mann er her, underretter Marit.

Men Gatehospitalet er ikke først og fremst et sted for rusavvenning. Det er et sted for behandling av fysisk sykdom. Når folk kommer dit er de ofte ekstremt slette. Da handler det om å samle dem opp og brette rundt dem til de har sovnet.

– Vi gir dem mat og drikke, medisin og sløvst. Noen er her tre timer, andre tre måneder.

MELLOM 7 000 OG 10 000 er nisse-remse-rusavhengige i Norge i dag. Helseparten av disse befinner seg i Oslo. Helseparten av disse igjen tilhører det tyngeste rusmiljøet som Gatehospitalet er til for. Per mai 2010 var 6000 medlemmer hosledselse. De fleste i Oslo. Ifølge Institutt for løp- og regionforskning er tallet stigende, og økningen er størst i gruppen mellom 18 og 24 år. Over 2000 nordmenn har dødd av overdoseløse de ti siste årene. Det går Norge til det tredje verste landet i Europa. På statistikken til EU's narkotikakontroll – der overdoseløsefall måles mot befolkningsstørrelse – er det bare to land som har flere dødsfall enn Norge. Det er i Luxembourg og Estland. Og mens Norge har rundt 70 dødsfall per million innbyggere, har Frankrike 7.

Men Marit blir aldri medlos i møtet med en så bredt virkelighet.

– Jeg tror faktisk det går an å forandre verden. Det er mye dritt som følger med rusen. Manipulering, løgn, sløvheter, likegyldighet, destruktivitet og kriminalitet. Men hvis jeg ikke klarer å se at dette bare er en del av disse menneskers liv og aldri hele livet, så

kanne jeg aldri ha jobbet her. Hver dag ser jeg også at et enkelt tilbudd som her på Gatehospitalet med mat, medisin, stell og hvile i trygge omgivelser slik at de tør å sove, får de vakreste blønstene av noen mennesker til å våkne til live. Flotte, ressursterke, belesne, interesserte, høflige og fantastiske mennesker. I det ligger håpet. Jeg tror, ved Guds hjelp, at vi kan skape litt himmel her på jorden.

PÅ RØYKEROMMET SITTER Hege Kristin og venninnen Tone Beate (42) og drikker kaffe og tar seg en blås. Hege Kristin har vært på Gatehospitalet rundt tjue ganger tror hun.

– Jeg føler at jeg blir sterkere for hver gang jeg har vært her. På Gatehospitalet støtter vi hverandre. Det er ikke som livet på gata der det er allas kamp mot alle. Her får vi en liten pause, litt fred, litt ro til å tenke, sier Hege Kristin.

Hun forteller at hun var 16 år da hun fikk sin første valium av moren sin. Siden har det gått slag i slag med et blandingmisbruk som også har inkludert heroin. Da hun var 19 fikk hun en datter, men etter to år innså hun at hun var så hekta på åv at hun var ute av stand til å ta vare på henne. Hun ringte barnevernet og ba dem ta dateren fra henne. Hege Kristin gråter når hun forteller om det. Vi hører flere slike historier i de timene vi er på Gatehospitalet. Det er hverdagskost her.

– Den dagen denne jobben slutter å gjøre inntrykk, må jeg slutte, sier Marit Myklebust.

– Liket vi som jobber her være så trygge og så voksne at vi ikke bryter sammen heller. Jeg må også kunne komme hjem fra jobb, slenge meg på sofaen, lese en krimbok og le og tulle. Jeg tror alltid det er hjelp. For noen timer siden sat vi her og spiste frokost sammen i en rolig og god stemning. Akkurat det er så verdifullt i seg selv. Om den neste dagen går rett vest, har denne dagen likevel vært god. Kanskje kan det komme flere gode dager etter hverandre.

Marit mener at det er de små øiene i hverdagen som blir viktigste på et sted som dette.

– Vi er for eksempel veldig bevisste på at

Hege Kristin (t.h.) og venninnen Tone Beate tar en pause på røykerommet. Begge forteller historier om haververte liv. Slike historier er hverdagskost på Gatehospitalet.

måltidsfellesskapet er av så stor betydning at det nesten er magisk. Fellesskapet bidrar til å strukturere dagen i tilsvarende som ofte er falltendig kaotisk. Når pasientene merker at vi ansatte virkelig sitter der, spiser med dem, smaker om helt vanlige ting, da legger vi på en måte grunnlaget for hele dagen allerede under frokosten. Man blir så naken når man sitter der og spiser sammen. Det handler om verdighet og respekt i hverdagen, mener hun.

Og det er nettopp hverdagen og helt hverdagslige ting pasientene på Gatehospitalet drømmer om å gjøre helt vanlige ting. De drømmer ikke om den store ferieturen til Hawaii eller hvor det skulle være.

– I fjor var det en kvinnelig pasient som sa til meg at dette hadde vært den beste sommeren hun hadde hatt. Hun var 40 år. Den sommeren hadde vi grillet i bakgården og hun hadde vært med i Frognerparken og i Botanisk hage rett opp i gata her, forteller Marit.

– Vi pleier å pakke med bolles, kaffe og et pløkk og sette oss i Botanisk hage om sommeren, som helt vanlige folk. Det er ikke en sånn «aktivitet» for aktivitetens skyld, men det er så mye glede i å gjøre noe helt alminnelig. Noe så enkelt som kaffe og bolles på et pløkk i Botanisk hage kan gi folk verdigheten tilbake fordi de føler seg som alle andre mennesker og gjør noe helt vanlig.

– Vi glemmer oftere ofte at alle, absolutt alle mennesker, har samme, grunnleggende verdi. Vi blir inhumane og ukristelige hvis vi ikke klarer å ta det ansvaret oss. Det burde bereme i vår samvittighet når vi ser mennesker som har det så vondt som de som utgjør rusmiljøet på gata i Oslo. ♦

“Jeg tror faktisk det går an å forandre verden. Det er mye dritt som følger med rusen. Manipulering, løgn, sløvheter, likegyldighet, destruktivitet og kriminalitet. Men hvis jeg ikke klarer å se at dette bare er en del av disse menneskers liv og aldri hele livet, så kunne jeg aldri ha jobbet her.”

Asfaltroser

Narkomane Dagfrid drømmer om å bli rusfri: ”Hovedstaden er en by som bygger en stadig høyere og usynlig berlinmur”

”Det var i forrige årtusen en gang. Jeg var på søk i Oslos gater, sulten igjen. En schizo, egentlig. Tigerstad? Byen med det store hjertet, sies det om byen som er mer spalta enn de fleste. Hvem drar merket fra slikt? Om jeg har litt flaks så kan det hende jeg får trygda i dag. Eller får solgt en fillete tegning, får råd til å sette meg ned på en varm kafé eller ta en pils og delta i tilhørigheten – en liten stund.”

◆ Slik valgte Dagfrid Fosen (59) å skrive om Hamsums åpning på romanen «Sult», etter en invitasjon fra Aftenposten i 2009.

Dagfrid er et kjent ansikt på kjøpesenteret CC Vest i Oslo, der hun har hatt fast plass som selger av magasinet «Oslo siden det startet opp for fem år siden. Magasinet selges av vankegjester på gata i Oslo. De kjøper blaet av rekonsjonen for 25 kroner og selger det videre for 50. Da Dagfrid fylte 50, fikk hun rød loper og gavejekk på 50 000 kroner fra de forskjellige butikene på kjøpesenteret. Dagfrid er høy elsket på CC Vest.

HUN HAR BODD PÅ GATA, hospits, hybelhus og Nathjemmet i mange år. Når vi møter henne er hun på behandling på Rindby behandlingscenter utenfor Døkkå. Dagfrid er fast bestemt på å bli rusfri, kvitte seg med gjeld og bidra til samfunnet som hun sier.

– Da jeg begynte å eksperimentere med dop i ungdommen, hang jeg i flower power-mil-

jøet i Slottsparken. Det var bare hush, ingen herosin og ingen spøyter på den tiden, forteller Dagfrid som har misbrukt amfetamin i mange år.

Først i en alder av 44 fikk hun diagnosen ADHD, og hun mener hun har lenge i amfetamin som en form for selvmedisinering da sentralnervestimulerende midler virker beroligende på ADHD-pasienter.

Men gata i Oslo i dag kan ikke sammenlignes med den tiden da jeg startet. Det tunge rusmiljøet i Oslo er simsykt toft. Hovedstaden er en by som bygger en stadig høyere og usynlig berlinmur mellom rusmisbrukere og vanlige folk, fattige og rike. Utviklingen har gått gradvis, men det er vanvittig toft i dag. Man opererer for eksempel med noe som kal-

1. Dagfrid har fast plass som selger av «Oslo på kjøpesenteret CC Vest i Oslo. Den er under en lyskuppel.
2. Dagfrid var i mange år den beste selgeren til «Oslo».

Nå er Dagfrid på et behandlingscenter utenfor Døkkå, hun er fast bestemt på å bli rusfri en gang for alle.

les «Julias». Det er en påtvingen overdose, et regelrett drap. Alle vet bra en Julia er. De gir deg en Julia når du skylder penger og ikke betaler. Da overfaller de deg og kjører et gram eller mer med heroin i kroppen din, men dødsfallet registreres som vanlig overdose og ikke drap av politiet, forteller hun.

DAGFRID MENER DET BLIR FLERE og flere unge mennesker på gata nå.

– Jeg har aldri vært berøst, aldri prostitu-

ert meg eller pusha dop. Derfor har mange trodd at jeg må ha vært ryster. Jeg har fått mange trusler og har flere Julias på meg, sier Dagfrid som fikk en svært god mottakelse på CC Vest fra første dag.

– Nå har jeg den beste salgplassen på hele sentret. Den er midt under en kuppel som danner en smin lysportal. Ved siden av meg står Frelsesarmeen, så når du kommer inn der, slipper du ikke unna bompengeringen, sier Dagfrid og flirer. Hun har alltid hatt humor,

alltid vært en kunstnerjedi; skrevet tekster, musikk og malt bilder.

– Det har jo ikke bare ukemper å være hyperaktiv, da. På CC Vest har jeg hentet krefter til å komme dit jeg er i dag. Krefter i form av dialog med andre mennesker, vanlige mennesker og maktmennsker, samfunnet rett og slett. Kåre Willoch er jo blant annet en av mine faste kunder. Jeg tror det er der motivasjonen til å bli rusfri må komme fra. Å bli sett på som likeverdig. ◆

Asfaltroser

Trude er "mor" til gatekidsa: "Jeg får så mye kjærlighet!"

Trude Arntzen (42) har mange barn. Flere hundre, faktisk. Hver sommer samler hun dem til konsert under Musikens Dag i Oslo. Det var sånn Tshawe og Yosef fra Madcon fikk møte et stort publikum for første gang. De kaller henne «Morradix».

♦ Alt som kryper og går av norske rappere og hip-hopere har opptrådt på Morradix-scenen under Musikens Dag i Oslo. Og «morradix» selv er Trude Arntzen. Sammen med Merethe La Verdi startet hun i 2004 konseptet som i dag har vokst til å møte flere hundre henvendelser fra spørrende, unge artister hvert år. De to Morradix-ansatte føler seg virkelig som mor til hundrevis av gatekids i Oslo.

– Jeg har ingen egne barn, men jeg trenger ikke det, jeg, ler Trude.
– Vi møter henne i hektisk aktivitet på ungdomskulturbuset X-Ray i Oslo. X-Ray er bare en av mange arenaer Trude benytter som øvingsskole, studio, møterom og samlings-

Ivan (tv.) mener Trude er den beste dama han har møtt i hele sitt liv. Ali (19) er en av hovedpersonene i ID-prosjektet, og er med på alle møter Trude har med politikere og hjelpeapparat. Som så mange andre ungdommer har han lenge vært en kateball i systemet.

sted for ungdom i hovedstaden som sliter mer enn andre, men nå drømmer hun om å få sitt eget bus.
– Gata i Oslo har blitt mye tøffere de siste ti årene, sier Trude.
– Jeg har jobbet med ungdom fra 15 til 25 i

mer enn femten år, som enten har droppet skole, jobb, og/eller fridagsarbeid, klatring i familie eller venner. Dette er ungdom i siktsonen. Bakgrunnen deres er ofte preget av omsorgsvikt, fattigdom, kulturkonflikt, sviktende systemer og sosiale problemer.

DET ER LIKEVEL STOLTE ungdommer som poserer for fotografen sammen med Trude og rapperne i Hjerreløse- foran grafittveggen på X-Ray. Ivan Aneliev (23) er en av dem. I dag er han rustru og produsent av både musikk og dokumentarfilm, men det har ikke alltid vært slik.
– Jeg har hatt en hard oppvekt, sier Ivan åpent.
– Jeg har hatt mye problemer med familien

min og måtte ta ansvar for meg selv fra jeg var tid. Da jeg var femten flytta jeg for meg selv. Jeg brukte mye dop, jeg bodde på gata, i hiler og sinn. Jeg fikk ikke kjærlighet hjemme, jeg fikk bare penger, instrumenter og sinn, men dømmene mine ville de aldri høve noe om. Jeg hadde også dykket, og droppa ut av skolen fordi det var så mye problemer.
– Ivan er et skikkelig multitalent. Han spiller ni forskjellige instrumenter og er sinnsykt

talentfull, sier Trude stolt. Akkurat som en ekte mor.
NÅ ER DET TRE ÅR SIDEN IVAN traff Trude for første gang.
– Da den tida hadde jeg det ikke så bra. Jeg ble kasta ut av alle kommunale dører fordi jeg dopa meg. Men er ikke ungdom som doper seg verdt noe? Sjelen min ville jo komme seg ut av døpåret, det var masse ting inni meg ▶

Asfaltroser

som brant, jeg ville så mye. På den tiden begynte jeg å høre på de norske rapartistene Herjolose og Kløver i Kamp. Tekstene deres fikk meg til å tenke. Jeg tenkte på hva jeg gjorde med meg selv. Jeg gråt dag og natt. Helt tiden. Det gjorde så vondt i magen, forteller Ivan.

– Men det inspirerte meg til å få lyst til å lage en dokumentarfilm om undergrunnsmusikken i Oslo. Det var sinn jeg møtte Trude. Hun begynte å vise meg vei. Blide med hva jeg skulle gjøre rent praktisk for å få det til, men også vel å vise meg at jeg måtte ha tro på meg selv. Har du tro på deg selv vil andre også få det. Trude er den beste dama jeg har møtt i hele livet mitt.

– Det er det med å sette arbeidet jeg gjør med Merali, sier Trude.

– Jeg får jo ikke godt betalt, men jeg får så mye kjærlighet! Dessuten gir det meg så utrolig mye å se hvor fine som skal til for at ungdom som for eksempel dropper ut av skolen, likevel kan lære seg å bruke sine evner, om det er til å skrive tekster, musikk, lage film – gjøre noe som er kreativt og gøy og oppleve utroskap til noe de har vært med på å bestemme og lage selv. Veldig mange velger å skrive tekster om det de opplever i livet sitt. På den måten blir det også naturlig å snakke om frustrasjoner eller glede man har i livet.

På nattelivet drev Trude butikk-konseptene Apache og Loomis i Oslo. Disse butikkene brukte det vi i dag kaller «street-fashion» eller gatemoet til Norge, forteller hun.

Butikkene ble et samlingspunkt for den fremvoksende musikk-kulturen i Oslo på 90-tallet ved at Trude i stor grad involverte marginale ungdomstilgjør i gjennomføringer av sine konserter.

– Jeg brukte alltid disse ungdommene som modeller under showene mine på moteboka. Vi laget store produksjoner med både dans og musikk, og fikk alltid mye oppmerksomhet fra media. Det var dette jeg videreførte til Mørnadi-scenen.

Noen av de første som opptrådte på Mørnadi-scenen var Tshawe og Yosef fra Madcon. Det har de aldri glemt. Tshawe kommer inn på X-Ray og hiver seg straks om halsen på

Trude og gir henne en skikkelig hjertelem. – Trude er et eneste stort, fuckings hjerte, gliser han.

– Han er en person som virkelig betyr seg! Trude har vært litt slutt Oslo-mamma for veldig mange av oss. Da vi først ble kjent med henne, skjønte hun med en gang at vi var unge og aspirerende. Hun hjalp oss, sponsa oss med kule klær og ga oss sinns til å opptre på en stor scene. Det betyr alt. Spesielt når du ikke er kjent og ikke har erfaring, mener Tshawe.

– For oss var det et stort skritt fremover, og jeg vet at Mørnadi betyr akkurat det samme for kids som debuter der i dag. Mørnadi gir deg en sjans til å vise hva du duger til når ingen andre vil eller er interessert i deg. I tillegg er Trude så mye mer enn bare Mørnadi-scenen, sier Tshawe alvorlig.

– Hun har så mye omsorg for så mange, unge mennesker som føler seg forlatt. Det finnes ikke noe sterkere enn en person som virkelig ser deg når ingen andre gjør det.

Derfor har Trude også bestemt seg for å utvikle Mørnadi-konseptet ytterligere. Sammen med Cecilie Pechensan og Cecilie Kobberstad Holand har hun nå satt i gang noe hun kaller ID-prosjektet.

– Det starter som en idé om hva som er viktig for lagene 15-åringene. Gjennom arbeid med ungdom har jeg opplevd at mange unge står helt alene, noen mangler nettverk, og andre har foreldre som av en eller annen grunn ikke er til stede, forklarer Trude.

– Noen av ungdommene jeg møtte før over ti år siden er nå blitt kjente korografer og etablerte artister, men flere av dem har gjort noen valg som har resultert i fengsel i mange

Det er stolte ungdommer som poserer sammen med Trude og rapperne i "Herreløse" foran graffitiveggen på X-Ray.

år. Gjennom arbeidet med Mørnadi opplever jeg stadig at flere unge er kateballe i systemet. ID-prosjektet har kommet som en naturlig prosess fordi vi får flere handlinger og henvendelser til Mørnadi hvert eneste år. Det går på alt fra folk som trenger et sted å øve, få plass på scenen, trenger hjelp til promo og presse, til andre igjen som trenger hjelp til dialog med barnevern, NAV, politiet og advokat.

DRØMMEN TIL TRUDE ER ET eget hus. Hun har allerede sett seg ut en nedlagt institusjon i Biermannsgate i Oslo, og er nå i dialog med politikkerne for å se om de kan overta det.

– I det huset vil jeg at vi skal koordinere alle tilbud og prosjekter rettet mot ungdom i Oslo i dag. Vi trenger et sted som ikke er en frivillig

klubb, men litt mer voksent og styrt på ungdommens egne premisser. Det betyr ikke at det skal være et sted uten grenser og rammer. Visjonen er at huset skal være en sentral og en brobygger mellom hjelpeapparatet og organisasjon. Et sted vi kan samle flere prosjekter som trekker i samme retning. Vi ønsker oss et hus med studio, anledning til å holde konserter langt oftere enn en gang i året, holde seminarer og konferanser, et sted der ungdommen får informasjon om hvor de skal henvende seg for å få den hjelpen de trenger og har krav på, sier Trude som mener at hele hennes engasjement koker ned til én ting.

– Det handler om verdighet. Å ta ungdommen på alvor. Å gi ungdom som kanskje aldri har hatt noen faste holdpunkter i livet, en mulighet til å bygge seg et liv på egne premisser. ♦

Morra til mange

Trude Amtzen er morra til mange. Hun driver en rekke viktige tiltak for ungdom, blant annet Morradi og ID-prosjektet.

Text: Helene Sand Nævdal / Foto: Danis

Lisbeth Iglum Rønhovde

abc om **IOP**
Håndbok for lærere

Morradi og ID-prosjektet

Del følgende er delvis hentet fra Facebookprofilen Morradi og fra samtaler med Trude Amtzen som, sammen med Merethe de la Verdi, startet prosjektet i 2007. Filosofien bak Morradi er å tilrettelegge arenaer for ungdom innen kultur, musikk og dans, samt å inspirere til kreativt arbeid og samarbeid på tvers av religion, kulturfarge og kulturell bakgrunn. I tillegg til å ha den største scenen under Musikkens dag i Oslo, med mellom 40 og 50 unge, uetablerte band som opptrer hvert år, driver de workshops innen bl.a. musikk, cabs, foto og film.

Trude Amtzen sier:

Morradi og ID-prosjektet ønsker å formidle nødvendigheten av å aktivisere emotionelle sider ved barns utvikling:

- Utvikling av selvfølelse og selvtillit
- Selvrealisering gjennom dans og musikk
- Å kunne uttrykke seg, skape noe, bidra med noe
- Nå fram med noe man står for
- Gi opplevelsen av MESTRING på mange områder som igjen utvikler selvfølelse.

Morradi ønsker å skape en kulturell identitet og å gi så mange som mulig muligheten til å stå opptre på en scene.

- Bli kjent med og lære seg dans og musikk i et kulturell fellesskap
- Skape en nødvendig motvekt mot mange ungdommers opplevelse av en fragmentert verden.

I forarbeidet til ungdomsscenen Morradi under Musikkens dag i Oslo, opplever jeg stadig flere unge som "kasteballer" i systemet. Flere hundre håpefulle ungdommer sender hvert år inn sine tekster og ønsker om å opptre på Morradi-scenen. Når man er i studio med unge over tid, kanskje flere ganger per år, gjennom mange år, så knytter man noen nære relasjoner til elevene. De fleste velger jo å skrive tekster om det som de opplever i livet sitt. Så det blir naturlig å snakke om frustrasjoner eller gleder man har i livet.

Alle unge trenger ikke et så stort prosjekt for å bli kjent med sine kreative sider. Men kanskje en og annen lærer trenger å lese om leselprosjektene Morradi og ID enten på hjemmesiden deres eller Facebook? Her er det bare å la seg inspirere til å se hvor mye fagkunnskap, lesing, skriving, fysisk aktivitet, teknisk kompetanse osv. som kan flettes inn i en rap tekst, en hiphop forestilling.

Artister Morradi

Mini-Morradi på Tøyen 2014

Mote på ID kontoret

Njål Petter Svensson og Flexi

Fra Mamacitas sommerjam 2014

